गृहेषु कूटधर्मेषु दुःखतन्त्रेष्वतन्द्रितः ।
कुर्वन् दुःखप्रतीकारं सुखवन्मन्यते गृही ॥ १० ॥
अर्थैरापादितैर्गुर्व्या हिंसयेतस्ततश्च तान् ।
पुष्णाति येषां पोषेण शेषभुग्यात्यधः स्वयं ॥ ११ ॥
वार्ताया लुप्यमानायामारब्धायां पुनः पुनः ।
लोभाभिभूतो निःसत्त्वः परार्थे कुरुते स्पृहां ॥ १२ ॥
कुटुम्बभरणे ऽकल्पो मन्दभाग्यो वृथोद्यमः ।
श्रिया विहीनः कृपणो ध्यायन् श्वसिति मूढधीः ॥ १३ ॥
एवं स्वभरणाकल्पं तत्कलत्रादयस्तदा ।
नाद्रियन्ते यथापूर्वं कीनाश इव गोजरं ॥ १४ ॥
तत्राप्यज्ञातनिर्वेदो म्रियमाणः स्वयंभृतैः ।
जरयोपात्तवैचित्र्यो मरणाभिमुखो गृहे ॥ १५ ॥
आस्ते ऽवमत्योपन्यस्तं गृहपाल इवाहरन् ।
आमयाव्यप्रदीप्ताग्निरल्पाहारो ऽल्पचेष्टितः ॥ १६ ॥
वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिना ।
कासश्वासकृतायासः कण्ठे घुरघुरायते ॥ १७ ॥
शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबन्धुभिः ।
वाच्यमानो ऽपि न ब्रूते कालपाशवशं गतः ॥ १८ ॥
एवं कुटुम्बभरणे व्यापृतात्माजितेन्द्रियः ।
म्रियते रुदतां स्वानामुरुवेदनयास्तधीः ॥ १९ ॥
यमदूतौ तदा प्राप्तौ भीमौ सरभसेक्षणौ ।
स दृष्ट्वा त्रस्तहृदयः शकृन्मूत्रं विमुञ्चति ॥ २० ॥